

De Oranginas op Wandelmagazine

Na 65 blogs zijn we aan een nieuw en eenmalig wandelavontuur begonnen. We trokken onlangs onze eigen 43-jarige digitale wandelhistorie binnen om nog eens kritisch te kijken of tekst en beeld van de [Oranginas](http://www.oranginas.nl) wandelpagina's nog wel voldoen aan wat een wandelaar nu van een wandelwebsite verwacht. Samen met Wandelmagazine zijn we deze blogs stuk voor stuk nagelopen, waarbij de vernieuwde teksten ook op Wandelmagazine.nu werden doorgeplaatst. Zo hebben we samen 43 jaar aan wandelherinneringen doorgespit. Nu het laatste stuk op de site gaat, is het tijd om terug te kijken. Wat heeft het nalopen van onze wandelervaringen ons voor inzichten en reflecties opgeleverd?

Tekst en beeld: Hans Plas www.oranginas.nl

Afdaling....

Het nalopen van onze blogs leverde een hoop nieuwe teksten, nieuwe verhalen, nieuwe foto's en nieuwe informatie op. De slottekst op bijna al onze wandelpagina's werd hierdoor: "MEER WETEN?" met een link die uitkwam bij een vernieuwde en aangepaste blog op onze website. Deze nieuwe pagina's verschenen de afgelopen jaren tegelijkertijd op Wandelmagazine.nu. Zo ontstond een puike samenwerking, indertijd voorgesteld door de redactie van Wandelmagazine en door ons gretig aanvaard. Dit leverde voor beide "partijen" immers nieuwe artikelen en nieuwe

bezoekers op en voor ons was het bovendien een fraaie stok achter de deur om die klus ook echt af te maken.

Al met al heeft deze samenwerking de aanblik van onze site dus behoorlijk veranderd. Maar er is nog meer dan dat. Het doorspitten van onze oude wandeltochten, zet je immers ook aan het denken. En nu de laatste blog online staat, is dit een goed moment om die gedachten op een rij te zetten.

Vogezen

Enkele ervaringen

Terugkijken is kijken op afstand.

Terugkijken biedt mogelijkheden tot vergelijken.

Terugkijken doet je dingen zien die nog niet eerder tot je waren doorgedrongen.

Hieronder enkele ervaringen met dat terugkijken. Een opsomming in volstrekt willekeurige volgorde.

Duitsland - Frankrijk: 1-0

Jarenlang hadden we Frankrijk voor ogen als het land dat bijna alles te bieden heeft voor de wandelaar. Dit is immers het land van de GR's, de tours en de traversée's door *la Douce France*, veelal in aangename temperaturen. Maar in de loop der jaren hadden we steeds meer ervaringen met de fermé's, met het achterstallig onderhoud van de routes, met het ontbreken van de markeringen en met de aanschaf van verouderde kaarten. En (subjectief weliswaar, maar toch): de soms stuitende ongeïnteresseerdheid van de gastheren en gastvrouwen in hotels en Gittes.

Inmiddels is voor ons Duitsland de grote positieve verrassing. Het mag op het eerste gezicht wat *overdone* en te *pünktlich* overkomen, die *Prädikatswanderwege* en die *Premiumwege* (het resultaat van een keurmerk van het Duitse Wandelinstituut). Maar je bent hierdoor wel verzekerd van wandelroutes die aan alle kanten kloppen! Zo is Duitsland wat ons betreft hard op weg om Frankrijk te verdringen als hét wandelland van Europa (als ze dat nog niet al gedaan heeft).

Gastvrijheid

Tijdens alle wandeltochten valt het ons op dat je onderweg zoveel gastvrije en behulpzame mensen tegenkomt.

Men is graag bereid je te helpen, je suggesties te doen over mooiere alternatieven, je waterfles even

bij te vullen of je van de huiswijn (en sterker) te laten proeven. En je onderdak te bieden, als blijkt dat de hut waar jij jouw overnachting had gepland niet meer bestaat. Inclusief een maaltijd met een zelf geschoten en gebraden everzwijn. Of je aanbieden (lees: erop staan) om je de volgende ochtend eerst een stukje op weg te helpen, zodat je nog voor het donker wordt een bepaald cultureel hoogtepunt van de streek kunt bewonderen.

Op dit punt zijn de vroegere Oostbloklanden de ware kampioenen. Hartverwarmende ervaringen in [Montenegro](#), [Tsjechië](#), [Bulgarije](#), [Slowakije](#) en [Kroatië](#), bijvoorbeeld. Of [Turkije](#). We schreven erover in meerdere blogs. Met veel van onze gastheren daar hebben we nog altijd contact via de mail.

Vias Algarviana

Kaart en app

“Wandelen wordt nog leuker met digitale wandelroutes op je telefoon. Met wandel apps op je smartphone profiteer je trouwens ook van functies die een papieren boekje of wandelkaart niet bieden: je weet namelijk altijd precies waar je op de wandelroute bent, hoeveel kilometer je al gelopen hebt en verdwaal je nooit meer.”

Aldus een wervende reclametekst.

Wij hebben in de afgelopen jaren zelden behoefte gehad om precies te weten waar we ons op de route bevonden, hoeveel (stappen) we gelopen hadden. Verdwalen is niet leuk, maar levert ook na jaren nog prachtige verhalen op. Die overigens in de loop der tijd steeds fraaier worden...

Zoals tijdens onze wandeltocht op 2e Paasdag in [de Vogezen](#). Bloedheet werd het die dag. 's-Ochtends bij vertrek leek een litertje water voldoende. Na een middag “drooglopen” door een onbewoonde streek waar de markeringen waren verdwenen en de zon genadeloos bleef schijnen, zagen we uiteindelijk een soort café aan de horizon. Hier de volledige voorraad *Oranginas* geconsumeerd. Je houdt er als groep je naam aan over.

Kortom: wij zijn van de kaarten, van de weg vragen aan de bewoners van de streek en van de verrassingen.

De meest subjectieve opmerking die we hierin dit verband nog kunnen maken is: we zien steeds meer wandelaars met de ogen gericht op de telefoon in plaats van op de omgeving. Ook zijn steeds meer groepjes wandelaars met elkaar in conclaaf of het wel klopt: de app geeft iets anders aan dan de ogen zien. En helaas geven een aantal apps ook nog eens storende geluiden.

Zoals gezegd: wij zijn meer van de kaarten. Bijkomend voordeel: zo zijn we niet afhankelijk van een trillend knipperlichtje om iets aardigs te beleven.

Grensovergang Istrië-Slovenië

Polen

Cultuur en natuur

Tijdens iedere wandeltocht kun je genieten van de cultuur van de streek waar je wandeling doorheen loopt. Er is altijd meer te beleven dan de natuur en het landschap.

Maar soms is een beetje voorbereiding thuis wel handig. Zo is het naar onze mening haast onmogelijk om [de wandeltocht tussen Florence en Siena](#) te lopen zonder een bezoek aan het wereldberoemde Uffizi-museum in Florence. Hier tref je een grote collectie van waardevolle en belangrijke schilderkunst aan van, met name Italiaanse, kunstschilders uit de late Middeleeuwen en vroege Renaissance.

Maar ook de vele musea die de cultuur-gekke Engelsen langs het [Hadrian's Wall Path](#) in ere houden zijn min of meer een must. Veel wandelroutes in het Verenigd Koninkrijk gaan trouwens bijna in z'n geheel door een openluchtmusea. *"You like our country?" "Yes ma'am, especially all those old houses people live in. We hardly have those anymore." "Ah, yes, the continent... such a pity, indeed."*

En, dichterbij huis, de informatieve natuurcentra van Natuurmonumenten of Staatsbosbeheer aan het Noaberpad of het [Twentepad](#).

Thuis je even globaal inlezen over de geboorte van Aphrodite en dan tijdens je [wandeling op Noord-Cyprus](#) naar de rots in de schuimende zee lopen waar dat gebeurd zou zijn.

Na iedere informatieve opsteker loop en kijk je dan "toch anders".

Kreta (de Witte Bergen)

Met en zonder rugzak op pad?

20, 30 of 50 liter? De indeling? Materiaal? Of anders toch gewoon een koffer?

Hoeveel behoefte heb je om je hele kledingkast mee te nemen? Is voor jou een meerdaagse wandeltocht pas een echte en geslaagde wandeltocht als je je boedel zelf draagt. Of meezeult? Of ga je in op de "verlokkingen" van een reisbureau dat de bagagetransporten voor haar rekening neemt?

Kort gezegd: hoe ouder wij werden hoe meer wij gebruik maakten van deze verlokking.

Bagagevervoer: een fantastische uitvinding!

Montenegro

Kroatie

Montenegro

Overdag en 's avonds wandelen

Een meerdaagse wandeltocht rond Pasen wil nog wel eens eindigen in een etappeplaats waar het jaarlijkse voorjaars- en dorpsfeest wordt gehouden. Zeker in de voormalige Oostbloklanden loopt het hele dorp rond die dagen uit om in het dorpshuis het voorjaar te vieren, met de nodige muziek, dans en plaatselijk gebrouwen drank van allerlei kleur en smaak.

De Oranginas hebben al vanaf het de eerste tocht de regel: *"s-avonds een vent, 's-ochtends een vent"*. Oftewel: iedere wandeldag begint om 09.00 uur. Hoe leuk het de avond ervoor ook was. Dit is in de afgelopen jaren onze belangrijkste (en enige) regel gebleken. Het zorgt ervoor dat je een wandelgroep blijft, en geen gezelligheidsvereniging.

Tsjechië

Iedere wandelgroep zal zo haar voorkeur hebben voor een land, een streek, een route. Bij ons is dat Tsjechië. We schreven er een special over: [Waarom wandelen in Tsjechië zo speciaal is.](#)

Tot slot

Het binnentrekken in onze eigen wandelhistorie heeft in ieder geval deze blog opgeleverd. Waarmee een voorlopig eind is gekomen aan een serie van [ongeveer 65 blogs.](#)

Wij vonden het leuk om te doen.

Hopelijk heeft de lezer het gewaardeerd.

Het ziet er naar uit dat onze eerstvolgende meerdaagse wandeling plaats zal vinden in het achterland van Alicante (Spanje).

Tot dan in dit medium. Na Pasen 2022.

Provence

Videm, Slovenie